

telse før 1882, er ikke blevet oplyst. — Hermed ſkal jeg anbefale dette Andragende til Thingets og den høitærede Miniſters Velvillie.

Finantsministeren (Estrup): Jeg har ſaa ofte havt Leilighed her til at udtale min Betragtning over, hvorledes diſſe Spørgsmaal rettelig blive at afgjøre, at jeg havde troet, at jeg idag kunde have nøiedes med den almindelige Udtaleſe, at ſelvſølgelig hvad der var henviſt til mig, ſkulde blive underſøgt, og, forſaaavidt der forelaa nye og bedre Dphſninger end tidligere, ſkulde det glæde mig, om Reſultatet kunde blive mere tilfredsſtillende for de Bedkommende. Den ærede Drdfører har imidlertid fremført nogle enkelte Bemærkninger, ſom dog foranledige mig til at ſige et Par Ord. Den ærede Drdfører bemærkede med fuld Ret, at Udvalget nu er begyndt at henviſe til Finantsministeren Andragender, ſom foreligge utilſtrækkelig oplyſte for ſelve Udvalget. Dette forekommer mig at være en uheldig Wei at ſtaa ind paa, og jeg vil ganſke ſærlig henlede Opmærſomheden paa, at for den af den ærede Drdfører førſt nævnte formentlige Invalids Bedkommende, hvor der ingen Dphſninger har foreligget for det ærede Udvalg, har der foreligget for mig ſaadanne Dphſninger ſom, at Lægen ikke tør erklære det for ſandſynligt, at Alemperne hidrøre fra Krigsbeſtadigeliſen, og fra Andre om, at denne Mand er i Beſiddeliſe af en ſtor Arbejdsførhed og Dygtighed. Jeg tror, at det ikke vil være ganſke heldigt, om Udvalget vil give Nogen Anviſning paa en anden Afgjørelſe fra Finantsministerens Side ved at henviſe Andragender, uden at der for Udvalget foreligger Noget om, at Andragendet er virkelig begrundet eller ikke. Hvad den anden Henviſning angaar, vil den ærede Drdfører viſtnok erkjende, at det ligger udenfor Finantsministerens Myndighed at efterkomme Opfordringen, forſaaavidt den ſkulde gaa ud paa at tilſtaa den Bedkommende Noget. Den Bedkommende har en ſaa høj Statspenſion, at den udelukker Invalideforſørgeliſe, og den Grund, at han har angivet ſelv frivillig tidligere at have renonceret paa Invalideforſørgeliſe, kan ikke paa nogen Maade berettigede mig til Efterbetaling nu. Hvad ſelve det Faktum angaar, ſom den ærede Drdfører

nævnte, at han frivillig har renonceret paa Invalideforſørgeliſe, da har Intet derom foreligget for Finantsministeren. Der har kun foreligget for Finantsministeren det, at han fra 1854, alſaa ſaa Aar efter hans Beſtadigeliſe i Knæet, har været anſat i Statens Tjeneste, ikke, ſom den ærede Drdfører angav, i en jærlig anſtrengende og beſværlig Statstjeneste, det var ſom Skovfoged, og at han har kunnet udføre denne Tjeneste i omtrent 30 Aar. Om han før 1854, før Anſætteliſen i Statens Tjeneste ſkulde i de mellemliggende Aar have renonceret paa en Invalideforſørgeliſe, derom er mig aldeles Intet beſkjendt. Om en tredie formentlig Invalid bemærkede den ærede Drdfører, at han ikke forſtod, at man kunde negte denne Mand Invalideforſørgeliſe. Beſtadigeliſen var et Skud igjennem Knæet; ja, det lyder meget alvorligt, men de Dphſninger, der foreligge for Finantsministeren, gaa ud paa, at Knuglen er løbet under Huden. Det gjør en mærkelig Forſkjel, hvad Beſtadigeliſens Natur angaar. Med Henſyn til en fjerde bemærkede den ærede Drdfører, og deri kunde jeg give ham Ret, at det ſer noget mærkeligt ud, at Finantsminiſteriet ikke har villet eller kunnet erkjende den Baagjældende ſom Invalid, og at han ikke deſtomindre er bleven negtet, men vel at mærke ſenere af Krigsminiſteriet, en Anſætteliſe ſom Kapitain af Forſtærkningen paa Grund af, at Krigsminiſteriet anſaa ham for Invalid. Ja, jeg kan kun beklage, at en ſaadant afvigende modſat Opfatteliſe fra to Miniſterier er kommen til at foreligge paa denne Maade, men jeg ſkulde dog formene, at det maa antages, at den Underſøgeliſe, der har fundet Sted fra Finantsminiſteriets Side, om, hvorvidt der virkelig har været kauſal Forbindeliſe mellem Beſtadigeliſen og den nuværende Lideliſe, har været en Del grundigere end den, ſom Krigsminiſteriet har foretaget og har kunnet foretage. Det er ganſke rigtigt, ſom den ærede Drdfører bemærkede, at Krigsminiſteren har ſtøttet ſin Formening om, at Manden var Krigsinvalid, paa en Lægeerklæring, men Finantsministeren har ſtøttet ſin Formening paa Sundhedskollegiets Erklæring. Jeg beklager denne Uoverensſtemmeliſe fra de to Miniſtres Side, og det er en Selvfølge, at en Henviſning af dette Andragende til mig, vil have til Følge, at jeg noie maa underſøge de Dphſninger, der have foreligget for